

การศึกษาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนผ่านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ  
ของนักศึกษาครุภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

A STUDY OF CLASSROOM LANGUAGE SKILLS THROUGH ENGLISH CAMP  
ACTIVITY OF ENGLISH PRE-SERVICE TEACHERS, FACULTY OF EDUCATION,  
RAMBHAIR BARNI RAJABHAT UNIVERSITY

ทารินทร์ ปิ่นทอง<sup>1\*</sup> พิญา สมบูรณ์<sup>1</sup> สิริพร โอฬารจันทโรทัย<sup>1</sup>

วัชรารณ เกตุช้าง<sup>1</sup> และวกุล จุลจางันท์<sup>2</sup>

Tarin Pintong<sup>1\*</sup> Lita Somboon<sup>1</sup> Siriphorn Olamjantarotai<sup>1</sup>

Vatcharaporn Ketchang<sup>1</sup> and Wakun Junjajan<sup>2</sup>

Received : 26 September 2024

Revised : 23 January 2025

Accepted : 6 February 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาครุภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี และ 2) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาครุภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาครุภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จำนวน 22 คน ที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสังเกตทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน และบันทึกหลังการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ โดยแบบสังเกตทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจนั้นมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ทุกข้อคำถาม การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการวิเคราะห์ทางสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาครุภาษาอังกฤษระหว่างการทำกิจกรรมอยู่ในระดับ “ปานกลาง” ( $M = 3.18, SD = 0.74$ ) และ 2) แม้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษในการทำกิจกรรมในระดับปานกลาง แต่นักศึกษาครุภาษาอังกฤษที่เข้าร่วมกิจกรรมมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมในระดับมาก ( $M = 4.36, SD = 0.68$ )

คำสำคัญ: ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน / กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ / นักศึกษาครุภาษาอังกฤษ

<sup>1</sup> คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

<sup>2</sup> คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

<sup>1</sup> Faculty of Education, Rambhai Barni Rajabhat University

<sup>2</sup> Faculty of Humanities and Social Sciences, Rambhai Barni Rajabhat University

\* Corresponding Author's E-mail: tarin.p@rbru.ac.th

---

**ABSTRACT**

The purposes of this research were 1) to study classroom language skills of English pre-service teachers, Faculty of Education, Rambhai Barni Rajabhat University, and 2) to study the satisfaction towards the English camp activity for promoting classroom language skills of English pre-service teachers, Faculty of Education, Rambhai Barni Rajabhat University. The sample was 22 English pre-service teachers participating in the English camp activity for promoting classroom language skills, selected by purposive sampling. The research instruments were the observation form of classroom language skills, the satisfaction questionnaire towards the English camp activity, and the post-activity report. Both observation form and satisfaction questionnaire had an IOC value ranging from 0.67 to 1.00. Quantitative data was analyzed by the statistics: mean and standard deviation; qualitative data was analyzed by content analysis. The results showed that 1) the level of English pre-service teachers' classroom language use during the English camp activity was rated at "moderate" level ( $M = 3.18$ ,  $SD = 0.74$ ), and 2) although students sometimes used classroom language during the activity, their satisfaction towards the English camp activity for promoting classroom language use was rated at the high level ( $M = 4.36$ ,  $SD = 0.68$ ).

**Keywords:** Classroom language / English camp activity / English pre-service teachers

**บทนำ**

ปัจจุบันการสื่อสารภาษาอังกฤษยังคงเป็นปัญหาหลักของนักเรียนไทย โดยเฉพาะทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับการสื่อสารในระดับนานาชาติ และนักเรียนไทยควรมีทักษะการพูดและทักษะอื่น ๆ ในภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ที่กระทรวงศึกษาธิการระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เช่น ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (ป.6) ต้องมีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับ A2 ผู้สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษา (ม.3) ต้องมีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับ A2 และ ผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.6 / ปวช.) ต้องมีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับ B1 เป็นต้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565) ส่วนนักเรียนไทยระดับปริญญาตรีนั้นจะต้องผ่านการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับ B2 ขึ้นไปตามประกาศของคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2567 ดังนั้น เพื่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงได้พยายามนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่หลากหลายมาใช้ เช่น การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน เป็นต้น (เชมชุดา ศรีสุวรรณ และสุรัตน อติพัฒน์, 2566; พรสวรรค์ แก้วธรรมานุกูล, 2565; สุวรรณ ดิไพบุลย์, ทวีศักดิ์ ชันยศ, และวิราพร พงศ์อาจารย์, 2559; อาภัสรา สังขาสี, 2564) ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอน

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) ซึ่งเป็นจุดเน้นที่สำคัญตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่ต้องการให้ปรับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษรูปแบบเดิมให้เน้นการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยเริ่มจากการฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ ซึ่งวิธีหนึ่งที่ครูผู้สอนสามารถนำมาใช้ร่วมกับการสอนภาษาอังกฤษในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้นั้น คือ การใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน (Classroom Language) ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนภายในชั้นเรียนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนและผู้เรียน (Bella & Zainil, 2020; Jenks & Sert, 2024 อ้างถึง Burazin, 2018)

จากผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษในชั้นเรียนที่ผ่านมา Aufa & Syarif (2020) ได้ศึกษาข้อผิดพลาดของการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า การใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกสอนยังคงมีข้อผิดพลาดทำให้นักศึกษาฝึกสอนใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนในระดับที่น้อย เนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน ปัญหาเกี่ยวกับสภาพทางกายภาพและการเรียนรู้ และปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้สอน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ปวีณา เมืองมูล, นพรัตน์ สรวัยสุวรรณ และเทพนคร ทาคง (2018) ที่พบว่า การใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกสอนยังมีข้อจำกัด เนื่องจากนักศึกษาใช้ภาษาไทยในการบรรยายเนื้อหามากกว่าภาษาอังกฤษ งานวิจัยอื่น ๆ ยังพบว่า นักศึกษาจะเปลี่ยนไปใช้ภาษาที่หนึ่งหรือภาษาอินโดนีเซียสลับกับการใช้ภาษาอังกฤษ เมื่อพบว่าผู้เรียนนั้นไม่เข้าใจภาษาอังกฤษที่ใช้ในชั้นเรียน นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ Limtrairat & Aksornjarung (2015) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยในชั้นเรียนภาษาอังกฤษของครูไทย ผลการวิจัยพบว่า ครูไทยที่สอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษใช้ภาษาไทยในระดับ “บ่อย” ในการอธิบายเนื้อหาทางภาษาอังกฤษที่ซับซ้อนและไม่คุ้นเคยสำหรับผู้เรียน เช่น เนื้อหาเกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เป็นต้น และปัจจัยที่ทำให้ครูไทยใช้ภาษาไทยแทนการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ได้แก่ ความยากของเนื้อหาภาษา และความรู้เดิมด้านภาษาของนักเรียน อย่างไรก็ตาม จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องยังแสดงให้เห็นว่า การใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนปกตินั้น สามารถทำให้เกิดความกดดันและสามารถทำให้บรรยากาศทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่เป็นไปตามธรรมชาติ และทำให้นักศึกษาใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนได้ไม่เต็มที่ คณะผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาในกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ซึ่งค่ายภาษาอังกฤษ (English camp) เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้และฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยตรงผ่านกิจกรรมนอกห้องเรียนที่สนุกสนาน (Blackton & McCaughey, 2024) นอกจากนี้ กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษยังเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้สอนและผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ที่แท้จริง ซึ่งรวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนด้วยการพูดภาษาอังกฤษ (Aswad, 2017) จากงานวิจัยที่ผ่านมา พบว่า ค่ายภาษาอังกฤษยังช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (Ketamon et al., 2020; Noguchi, 2019)

และจากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้นได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถและการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกสอน นักศึกษาครู และครูผู้สอนในบริบทต่างประเทศ และครูผู้สอนในประเทศไทย คณะผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษในประเทศไทย เพื่อให้ได้ข้อมูลนำไปสู่การ

พัฒนาทางด้านวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและการพัฒนานักศึกษาครูกลุ่มตัวอย่างและนักศึกษาครูกลุ่มอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากนักศึกษาครูภาษาอังกฤษจะประกอบวิชาชีพครูในอนาคต จึงจำเป็นต้องมีความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน สำหรับการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพของผู้เรียนต่อไป

### วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

### วิธีดำเนินการวิจัย

#### ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาครูภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จำนวนทั้งหมด 107 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาครูภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จำนวน 22 คน ที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน และเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย (ยุภาติ ปณะราช, 2565) คือ นักศึกษาครูภาษาอังกฤษที่ลงทะเบียนเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน

#### เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แบบสังเกตทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ
2. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ
3. บันทึกหลังการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน

#### การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบสังเกตทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ โดยสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในชั้นเรียน (Classroom language) เพื่อนำมาสร้างข้อคำถามในแบบสังเกตพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ

1.2 ดัดแปลงแบบสอบถามพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนที่ใช้ในงานวิจัยของ Primurizki & Suherdi (2023) แล้วสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนมีข้อคำถาม จำนวน 8 ข้อ ซึ่งสอดคล้องกับการแบ่งหมวดหมู่ของภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของ Salaberri (1995) การให้ระดับคะแนนเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ แบบไลเคิร์ต (Likert Scale) ซึ่งแปลผลตามวัตถุประสงค์ของแบบสังเกตดังนี้ 5 หมายถึง ยอดเยี่ยม, 4 หมายถึง ดี, 3 หมายถึง ปานกลาง, 2 หมายถึง พอใช้ และ 1 หมายถึง ต้องปรับปรุง

1.3 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนไปตรวจสอบความเที่ยงตรงของข้อคำถาม โดยหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Index of Congruency: IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งผลค่า IOC คือ 0.67 - 1.00 ทั้ง 8 ข้อ

2. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ โดยสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อนำมาสร้างข้อคำถามในแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ

2.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 มีข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อ เป็นการให้ระดับคะแนนแบบประเมินมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับแบบไลเคิร์ต (Likert Scale) ดังนี้ 5 หมายถึง มากที่สุด, 4 หมายถึง มาก, 3 หมายถึง ปานกลาง, 2 หมายถึง น้อย และ 1 หมายถึง น้อยที่สุด และ ตอนที่ 2 เป็นคำถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ เพื่อให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน

2.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมเพื่อพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนไปตรวจสอบความเที่ยงตรงของข้อคำถาม โดยหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Index of Congruency: IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งผลค่า IOC คือ 0.67 - 1.00 ทั้ง 10 ข้อ

3. บันทึกล้างการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน โดยมีวิธีการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบบันทึกหลังการสอน เพื่อนำมาดัดแปลงเป็นแบบบันทึกหลังการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

3.2 แบบบันทึกหลังการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ โดยมีประเด็นการบันทึกทั้งหมด 2 ข้อ ได้แก่ 1) ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับทักษะของนักศึกษา นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรม และ ลักษณะของกิจกรรม และ 2) แนวทางการแก้ไข/พัฒนาเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ เช่น ฟัง พูด อ่าน เขียน และคำศัพท์

### การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลและการนำเครื่องมือไปเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. วางแผนกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ และรับสมัครนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน
2. ดำเนินการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ โดยให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างเป็นผู้จัดกิจกรรมภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียนผู้เข้าร่วม โดยผู้วิจัยได้ชี้แจงให้นักศึกษาใช้ภาษาอังกฤษในการจัดกิจกรรมให้ครบทั้ง 8 หมวดหมู่ของภาษาอังกฤษในชั้นเรียนตามแนวคิดของ Salaberri (1995)
3. คณะผู้วิจัยสังเกตทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนในระหว่างการทำกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยให้คะแนนรายข้อในแบบสังเกตทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน
4. หลังเสร็จสิ้นการทำกิจกรรม นักศึกษาร่วมอภิปรายปัญหาและอุปสรรคที่พบในการเข้าร่วมกิจกรรมและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ผู้วิจัยจัดทำบันทึกหลังกิจกรรม โดยรวบรวมข้อมูลที่ได้จากนักศึกษา
5. นักศึกษาทำแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยผู้วิจัยเป็นผู้รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา

### การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการวิเคราะห์ทางสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ( $M$ ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ( $SD$ ) และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากบันทึกหลังกิจกรรมและคำถามปลายเปิดในแบบสอบถามความพึงพอใจโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

### ผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัย เรื่อง “การศึกษาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี” สามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

#### 1. ผลการศึกษาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

จากข้อมูลที่ได้จากแบบสังเกตทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ จำนวน 22 คน พบว่า ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนในระหว่างการทำกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับ “ปานกลาง” ( $M = 3.18$ ,  $SD = 0.74$ ) กล่าวคือ นักศึกษาครูภาษาอังกฤษส่วนมากได้ใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนเป็นบางครั้ง และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักศึกษาสามารถบอกหรือชี้แจงเกี่ยวกับกิจกรรมด้วยประโยคหรือวลีภาษาอังกฤษง่าย ๆ เช่น การแนะนำตนเอง การบอกคำสั่ง การอธิบายกิจกรรม เป็นต้น ( $M = 3.44$ ,  $SD = 0.86$ ) ส่วนพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ นักศึกษาสามารถ

จัดการกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในระหว่างการจัดกิจกรรมโดยใช้ประโยคหรือวลีภาษาอังกฤษ เช่น การชื่นชมนักเรียน การสอบถามเกี่ยวกับปัญหาของนักเรียนระหว่างการทำกิจกรรม เป็นต้น ( $M = 3.39, SD = 0.61$ ) นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้เรียนโดยใช้ประโยคหรือวลีภาษาอังกฤษ เช่น การกล่าวทักทายและกล่าวลา การดึงความสนใจของนักเรียน การขอให้นักเรียน ทำบางสิ่ง เป็นต้น ( $M = 3.22, SD = 0.65$ ) นักศึกษาสามารถใช้ประโยคหรือวลีภาษาอังกฤษในระหว่างการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ เช่น การนำสื่อทัศนูปกรณ์ไปใช้ในการจัดกิจกรรม การพูดภาษาอังกฤษระหว่างการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ การตรวจสอบการได้ยินและมองเห็นสื่อทัศนูปกรณ์ของนักเรียน เป็นต้น ( $M = 3.17, SD = 0.62$ ) นักศึกษาสามารถจัดกิจกรรมให้แก่ผู้เรียนโดยใช้ประโยคหรือวลีภาษาอังกฤษ เช่น การอธิบายและชี้แจงกฎและกติกา การขอและเรียกตัวแทนนักเรียน การให้ข้อเสนอแนะหลังการทำกิจกรรม เป็นต้น ( $M = 3.17, SD = 0.79$ ) นักศึกษาสามารถถามคำถามผู้เรียนด้วยประโยคหรือวลีภาษาอังกฤษ เช่น การถามเกี่ยวกับกิจกรรมที่จัดให้แก่ผู้เรียน เป็นต้น ( $M = 3.11, SD = 0.83$ ) นักศึกษาสามารถจัดการและแก้ไขข้อผิดพลาดในการพูดและการเขียนของผู้เรียนโดยใช้ประโยคหรือวลีภาษาอังกฤษ เช่น การถามเกี่ยวกับความรู้เดิมของนักเรียน การแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยการพูดประโยคหรือวลีที่ถูกต้อง การใช้ภาษากายในการชี้จุดที่ผิดพลาด การเน้นน้ำเสียงในจุดที่ผิดพลาด การขยายความเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ เป็นต้น ( $M = 3.00, SD = 0.69$ ) และ นักศึกษาสามารถใช้ประโยคหรือวลีภาษาอังกฤษในการวัดและประเมินผลผู้เรียน เช่น การบอกจุดที่นักเรียนต้องปรับปรุงหรือพัฒนา การถามความพึงพอใจของนักเรียน เป็นต้น ( $M = 2.94, SD = 0.87$ ) ตามลำดับ

และจากข้อมูลในบันทึกหลังกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ พบว่า สามารถจำแนกข้อมูลที่ได้เป็น 3 ปัจจัยหลักที่มีผลต่อการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ ได้แก่ 1) ทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียน 2) ทักษะภาษาอังกฤษของผู้สอน และ 3) ลักษณะของกิจกรรมภาษาอังกฤษ ซึ่งอธิบายข้อมูลของแต่ละปัจจัย ดังนี้

1) ปัจจัยด้านทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียน พบว่า การที่นักเรียนมีทักษะทางภาษาอังกฤษไม่เท่ากันและไม่คุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนบางส่วนไม่เข้าใจภาษาอังกฤษที่ผู้สอนใช้ในการสื่อสารในระหว่างจัดกิจกรรม และส่งผลให้ผู้สอนเลือกที่จะสลับการใช้ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

2) ปัจจัยด้านทักษะภาษาอังกฤษของผู้สอน พบว่า การที่นักศึกษาในฐานะผู้สอนมีทักษะภาษาอังกฤษไม่เพียงพอต่อการสื่อสาร และไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ทำให้นักศึกษาใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนได้ไม่เต็มที่ และมีการใช้ภาษาไทยในระหว่างการจัดกิจกรรม

3) ปัจจัยด้านลักษณะของกิจกรรม พบว่า หากผู้สอนใช้กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษที่ซับซ้อนหรือยากเกินไป ทำให้การใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนเป็นไปได้ยากมากขึ้น

นอกจากนี้ จากข้อมูลในบันทึกหลังกิจกรรม ด้านข้อเสนอแนะและการพัฒนา พบว่า นักศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของทั้งผู้เรียนและตัวนักศึกษาเองในฐานะผู้สอน และสามารถจำแนกข้อมูลได้เป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 2) ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และ 3) ด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะการฟัง อ่าน และเขียน ซึ่งอธิบายข้อมูลของข้อเสนอแนะแต่ละด้าน ดังนี้

- 1) ข้อเสนอแนะด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาเสนอแนะให้มีการพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สามารถใช้ในการสนทนาของทั้งผู้เรียนและผู้สอน
- 2) ข้อเสนอแนะด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาเสนอแนะให้มีการพัฒนาและฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษ และต้องมีการใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้นเพื่อให้เกิดความคุ้นเคย
- 3) ข้อเสนอแนะด้านอื่น ๆ พบว่า นักศึกษาเสนอแนะให้มีการใช้ภาษาอังกฤษให้ครบทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของทั้งผู้เรียนและผู้สอน

## 2. ผลศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

จากข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ จำนวน 22 คน พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมเพื่อศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ ในภาพรวมอยู่ในระดับ “มาก” ( $M = 4.36, SD = 0.68$ ) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักศึกษาสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากการทำกิจกรรมไปประยุกต์ใช้ในวิชาชีพครูในอนาคตได้ ( $M = 4.56, SD = 0.51$ ) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ นักศึกษารู้สึกกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม ( $M = 4.44, SD = 0.51$ ) กิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ ( $M = 4.44, SD = 0.51$ ) กิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดสร้างสรรค์ ( $M = 4.44, SD = 0.51$ ) กิจกรรมมีความสนุกสนานและมีประโยชน์ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ( $M = 4.44, SD = 0.73$ ) กิจกรรมส่งเสริมให้ทุกคนมีส่วนร่วมและได้ลงมือปฏิบัติในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ( $M = 4.44, SD = 0.89$ ) นักศึกษาได้รับคำแนะนำและการช่วยเหลือที่เป็นประโยชน์ในการทำกิจกรรม ( $M = 4.38, SD = 0.72$ ) ความพึงพอใจโดยรวมของนักศึกษาในการทำกิจกรรมในครั้งนี้ ( $M = 4.38, SD = 0.72$ ) กิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษากล้าแสดงออกและมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ( $M = 4.06, SD = 0.77$ ) และ กิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ( $M = 4.00, SD = 0.78$ ) ตามลำดับ นอกจากนี้ จากคำตอบของนักศึกษาที่ได้จากคำถามปลายเปิดของแบบสอบถาม พบว่า นักศึกษาได้ตระหนักว่า กิจกรรมลักษณะนี้มีประโยชน์ และทำให้นักศึกษามีความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษในชั้นเรียนมากขึ้น

### อภิปรายผลการวิจัย

1. ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน (classroom language) ของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณินั้นอยู่ในระดับ “ปานกลาง” กล่าวคือ ในระหว่างการทำกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษในฐานะผู้สอน นักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษในบางครั้งเท่านั้น ซึ่งทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นการใช้วลีหรือประโยคภาษาอังกฤษง่าย ๆ ในการบอกหรือชี้แจงเกี่ยวกับกิจกรรม เช่น การแนะนำตนเอง การบอกคำสั่ง การอธิบายกิจกรรม เป็นต้น ในขณะที่นักศึกษาใช้วลีและประโยคภาษาอังกฤษน้อยมากในการประเมินผู้เรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปวีณา เมืองมูล, นพรัตน์ สรวัยสุวรรณ และเทพนคร ทาคง (2018)

ที่พบว่า การใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกสอนยังมีข้อจำกัด เนื่องจากนักศึกษาใช้ภาษาไทยในชั้นเรียนเป็นส่วนมาก และผลการวิจัยดังกล่าวได้ขัดแย้งกับงานวิจัยของ สันติ บุญจันทร์ประเสริฐ, สรिता บัวเขียว, และยุพิน ยืนยง (2561) ที่พบว่า นักศึกษาครูภาษาอังกฤษในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นในกิจกรรม ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากงานวิจัยดังกล่าว ลักษณะของกิจกรรมที่นำมาใช้ในการศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนมีความแตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ในระหว่างการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน นักศึกษายังได้มีการใช้ภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาที่หนึ่ง (First Language) ของทั้งนักศึกษาและนักเรียนในขณะการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เป็นเพราะเกิดจากปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษา ได้แก่ ทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียน ทักษะภาษาอังกฤษของผู้สอน (หรือนักศึกษา) และลักษณะของกิจกรรมภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Aufa & Syarif (2020) และ Primurizki & Suherdi (2023) ที่พบว่า ครูผู้สอนจะเปลี่ยนไปใช้ภาษาที่หนึ่ง (first language) เป็นภาษาหลัก รวมไปถึงการใช้ภาษาที่หนึ่งสลับกับภาษาอังกฤษ (Code-switching) ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ อันเนื่องมาจากปัญหาด้านทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนในชั้นเรียน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ครูผู้สอนยังใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนได้ไม่เต็มที่ เช่นเดียวกับ Cullen (2001) ที่ได้กล่าวเกี่ยวกับปัจจัยด้านทักษะภาษาอังกฤษของครูผู้สอนไว้ว่า การใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของครูผู้สอน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จะยากขึ้นหากครูผู้สอนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ไม่เพียงพอในการสื่อสารและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน อย่างไรก็ตาม นอกจากผลการวิจัยที่ปรากฏในงานวิจัยก่อนหน้านี้ ในการวิจัยครั้งนี้ยังพบว่า ลักษณะของกิจกรรมภาษาอังกฤษที่มีความยากง่ายแตกต่างกันนั้นมีผลต่อการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของผู้สอนเช่นเดียวกัน กล่าวคือ หากกิจกรรมหรือเนื้อหาในการสอนภาษาอังกฤษมีความซับซ้อนและยากเกินไป อาจทำให้การใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการสอนเป็นไปได้ยากขึ้น และผู้สอนมักจะใช้ภาษาไทยแทนภาษาอังกฤษในการอธิบายเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเนื้อหา สอดคล้องกับงานวิจัยของ Limtrairat & Aksornjarung (2015) ที่พบว่า ภาษาไทยเป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับการอธิบายเนื้อหาทางภาษาอังกฤษที่ซับซ้อนและไม่คุ้นเคยสำหรับผู้เรียน นอกจากนี้ ในการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนผ่านการร่วมอภิปรายปัญหาและอุปสรรคที่พบในการร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ คือ ควรมีการพัฒนาและเตรียมพร้อมด้านคำศัพท์และทักษะการพูดภาษาอังกฤษทั้งของผู้สอนและผู้เรียนให้มากขึ้น ดังที่ Chema, Reflinda & Syafitri, 2023 อ้างถึง Cameron (2001) ไว้ว่า ผู้เรียนควรมีความรู้พื้นฐานในภาษาอังกฤษ เช่น ความรู้ด้านคำศัพท์ การออกเสียง เป็นต้น เพื่อใช้ในการทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งหากนักศึกษาและนักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์และการออกเสียง จะทำให้ใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนได้ง่ายขึ้น

2. จากผลการวิจัย นักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเป็นบางครั้ง แต่ความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษในภาพรวมนั้นกลับอยู่ในระดับมาก เนื่องจากนักศึกษาตระหนักถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ส่งเสริมทักษะด้านการคิดและด้านอื่น ๆ และนักศึกษายังสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากการทำกิจกรรมไปประยุกต์ใช้ในวิชาชีพครูในอนาคตได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยด้านความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมในงานวิจัยของ

สันติ บุญจันทร์ประเสริฐ สรिता บัวเขียว และยุพิน ยืนยง (2561) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในกิจกรรมการใช้บทบาทสมมติในระดับมากเช่นเดียวกัน เนื่องจากนักศึกษาเห็นว่ากิจกรรมดังกล่าวส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน นอกจากนี้ ความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ที่ว่า กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อนักศึกษา และทำให้นักศึกษามีความคุ้นเคยในการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนมากขึ้น ได้สอดคล้องกับ Aswad (2017) ที่กล่าวว่า กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเปิดโอกาสให้ผู้สอนและผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ที่แท้จริง ซึ่งรวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนด้วยการพูดภาษาอังกฤษ และกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษยังเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์การเรียนรู้และฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยตรงผ่านกิจกรรมนอกห้องเรียนที่สนุกสนาน (Blackton & McCaughey, 2024) ดังนั้น นักศึกษาในฐานะผู้สอนจึงมีความเห็นไปในทางบวกต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

### ข้อเสนอแนะ

#### ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาครูภาษาอังกฤษมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน (classroom language) อยู่ในระดับปานกลางนั้น จะเป็นข้อมูลในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ เพื่อให้ นักศึกษาครูได้พร้อมสำหรับการประกอบวิชาชีพครูภาษาอังกฤษในอนาคต
2. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาครูภาษาอังกฤษมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน (classroom language) อยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษาครูภาษาอังกฤษมีความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก สามารถนำไปพัฒนารูปแบบเทคนิคหรือวิธีการ เพื่อตอบสนองความต้องการการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของผู้สอนและผู้เรียนในกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียนภาษาอังกฤษต่อไป

#### ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาผลของการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนในกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียนที่มีต่อทักษะการใช้ชีวิตและทักษะทางสังคมของผู้เรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลสัมพันธ์ในหลาย ๆ ด้าน และนำไปสู่การพัฒนาผู้สอนและผู้เรียนในด้านอื่น ๆ ต่อไป
2. การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษานำรูปแบบหรือวิธีการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลายมากขึ้น เช่น นักศึกษาครูภาษาอังกฤษ และครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน เป็นต้น รวมไปถึงการเปรียบเทียบผลการใช้รูปแบบหรือวิธีการนั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์มากขึ้นและนำไปสู่การพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยและประเทศอื่น ๆ ในอนาคต

## เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)**. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- เชมชูดา ศรีสุวรรณ และสุรตนา อติพัฒน์. (2566). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน. *Journal of Institute of Trainer Monk Development*. 6(4): 1-10.
- ปวีณา เมืองมูล, นพรัตน์ สรวายสุวรรณ, และเทพนคร ทาคง. (2561). การศึกษาพฤติกรรมการสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*. 11(1): 85-97.
- พรสวรรค์ แก้วธรรมานุกุล. (2565). **การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอน แบบธรรมชาติ (Natural Approach) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร. [ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก: <http://nuir.lib.nu.ac.th/dspace/handle/123456789/5535>
- ยุภาติ ปณะราช. (2565). **สถิติเพื่อการวิจัยทางการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สันติ บุญจันทร์ประเสริฐ, สรिता บัวเขียว, และยุพิน ยืนยง. (2561). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียนโดยใช้บทบาทสมมติที่เน้นกิจกรรมการฝึกปฏิบัติการสอนสำหรับนักศึกษาครูภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรี วิทยาลัยครูหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี*. 8(2): 101-112.
- สุวรรณดา ดีไพบูลย์, ทวีศักดิ์ ชันยศ และวิราพร พงศ์อาจารย์. (2559). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติ. *Humanities and Social Sciences Journal of Graduate School, Pibulsongkram Rajabhat University*. 10(1): 84-108.
- อภัสรา สังขาสี. (2564). **การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning)**. ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. [ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก: <http://ir-ithesis.swu.ac.th/dspace/handle/123456789/1624>
- Aswad, M. (2017). The effectiveness English camp (A model in learning English as the second language). In Mr. Agianto (Ed.), *Proceeding of the 5<sup>th</sup> Asian Academic Society International Conference (The 5<sup>th</sup> AASIC)* (pp. 234-239). Khon Kaen: Khon Kaen University.

- 
- Aufa, M., & Syarif, H. (2020). Error analysis on classroom language made by pre-service teachers of English education program UNP. **Journal of English Language Teaching**. 9(1): 56-64.
- Bella, M. S., & Zainil, Y. (2020). An analysis of teachers' classroom language at SMPN 4 Muara Bungo. **Journal of English Language Teaching**. 9(4): 644-651.
- Blackton, J., & McCaughey, K. (2024). Boost English language learning through a camp experience. **English Teaching Forum**. 62(2): 1-15.
- Burazin, M. (2018). **What is a classroom language?**. [Online], Available: <http://www.quora.com/What-is-a-classroom-language>
- Cameron, L. (2001). **Teaching language to young learners**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Chema, M., Reflinda, S., & Syafitri, W. (2023). Thai students' difficulties in mastering English speaking at Mattayom 5 Darunsatwithaya School. **Journal on Education**. 5(3): 5650-5660.
- Cullen, R. (2001). The use of lesson transcripts for developing teachers' classroom language. **System**. 29(1): 27-43.
- Jenks, C. J. & Sert, O. (2024). Classroom Discourse and Second Language Acquisition. In B. Paltridge & M. Prior (eds.), **The Routledge Handbook of Second Language Acquisition and Discourse**. Routledge.
- Ketamon, T., Sudinpreda, H., Watcharajinda, A., Na Phayap, N., & Chanchayanon, A. (2020). Students' Attitudes towards English Learning through English Camp at Princess Ubolratana Rajakanya's College Phatthalung. **Journal of Education Naresuan University**. 22(2): 19-30.
- Limtrairat, O., & Aksornjarung, P. (2015). Thai L1 use by Thai teachers in upper secondary EFL classrooms. **Veridian E-Journal**. 8(5): 118-136.
- Noguchi, T. (2019). The Impacts of an Intensive English Camp on English Language Anxiety and Perceived English Competence in the Japanese EFL Context. **Journal of Pan-Pacific Association of Applied Linguistics**. 23(1): 37-58.
- Primurizki, J., & Suherdi, D. (2023). Exploring classroom language implemented by novice English teachers at junior high schools. **TELL-US Journal**. 9(1): 164-185.
- Salaberri, S. (1995). **Classroom language: Handbooks for the English classroom**. Oxford: Heinemann.
-